

РЕШЕНИЕ

№ 18379

гр. София, 30.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **8414** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 45в, ал.5 от ЗУБ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Сирия, [дата на раждане], с адрес [населено място], [населено място], [улица], Център от затворен тип при ДАБ, срещу Решение № РПЗТ-53 от 05.08.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип.

Жалбоподателят поддържа незаконосъобразност на оспорения акт поради неправилно приложение на закона. Счита, че оспореното решение не съдържа мотиви в какво точно се състои заплахата срещу националната сигурност от страна на засегнатото лице, нито защо не може да се приложи по-лека мярка по аргумент от чл.45а от ЗУБ. Визира нарушение на Директива 2013/32/ЕС и цитира практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) и на Върховния административен съд (ВАС). Претендира съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на председателя на ДАБ.

Ответникът – председател на Държавната агенция за бежанците при МС оспорва жалбата чрез юрк. Х..

Административен Съд София – град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

По делото не е спорно, че чуждият гражданин А. А. А. е подал до ДАБ молба за

международна закрила вх. № ОК-13-1410 от 05.08.2024 г., в която посочил, че е роден в [населено място], Сирия и има постоянен адрес в [населено място], област Р.. Не разполага с документи за самоличност. Има съпруга и син на 5 месеца в Сирия, с които не поддържа връзка. Самоличността му е установена с декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

На проведено на 21.08.2024 г. интервю пред орган на ДАБ споделил, че когато бил на 15 години бил задържан в затвора от ПКК в [населено място] без основание с обвинение, че принадлежи към групировката ДАЕШ. Твърди, че през 2015 г. [населено място] било под контрола на ДАЕШ, но нямало военни действия. През 2017 г. в селото влязла редовната армия, а той бил задържан на 20.02.2018 г. Прекарал 5 години в затвора, през което време бил изтезаван. Имал белези по тялото от изтезанията. Освободили го на 20.02.2023 г. През м.май 2023 г. напуснал Сирия нелегално за Турция, където отишъл да лекува онкологичното си заболяване. Там претърпял 13 химиотерапии, но напуснал и Турция, за да търси по-добро лечение за заболяването си. Не заявява да е имал проблеми с редовната власт в Сирия. Не членувал в политическа партия или въоръжена групировка, нямал взаимоотношения с армията или с полицията в Сирия.

Установява се от Формуляр рег. № УП-23597 от 07.08.2024 г. за идентификация и оценка на нуждите, че кандидатът разполага с медицинска документация за туморно заболяване на лимфните възли от болница в Турция, където се лекувал и провел химиотерапия. Пред социалния експерт чуждият гражданин споделил, че 5 години е бил в затвора в [населено място], а когато постъпил бил на 15 години, затворен от ПКК. Специалистът определил кандидата като „психически изтормозен, в затвора получил първите симптоми на заболяването“.

Според Формуляр рег. № УП-23597 от 07.08.2024 г. за индивидуален план за подкрепа е установена уязвимост на лицето като страдащо от туморно заболяване, за което разполага с медицинска документация. Придружен до МВР болница за становище и лечение.

Установява се от Доклад рег. № ЦХ-1814 от 19.08.2024 г. на главен експерт в Дирекция „Социални дейности и адаптация“ при ДАБ, че кандидатът е настанен на 06.08.2024г. на територията на ПЗТ „Бусманци“. Лицето било диагностицирано в Турция с Болест на Х. – нодуларна склероза, за което представило медицински документи /изцяло на турски език/ от частна болница „Х.“ в [населено място]. На 07.08.2024г. социален експерт от ДАБ при МС посетил кандидата в ПЗТ Бусманци и изготвил Оценка на нужди, вкл. конвой за съпровод за преглед в МИ на МВР. На 09.08.2024 г. А. А. бил придружен от социален експерт на ДАБ и медиатор на БЧК за преглед в МИ на МВР, където му е направен обстоен преглед, както и необходимите изследвания. Консултиращият д-р Г. М. С. /зам. началник Клиника по Хематология към МИ на МВР/ е описал резултата от прегледа и медицинския документ е приложен към личното дело лицето. Като обективно състояние е отбелязано - добро общо състояние, адекватен, афебрилен, щитовидна жлеза в норма за възрастта. В заключение е написано - проследяването и лечението трябва да продължат в специализирана Онкохематологична клиника, с която МИ на МВР не разполага. На 15.08.2024г. А. А. е консултиран от психолог г-жа К. А.. Лицето е пожелало да бъде хоспитализиран за нов курс химиотерапия. На 16.08. 2024г. социален експерт на ДАБ е провел телефонен разговор с д-р Г. С. с молба за съвет относно желанието на лицето за по-нататъшно лечение. Мнението на хематолога е, че е необходимо изискване и

ревизиране на пълната медицинска документация за заболяването и проведеното лечение до момента, тъй като наличните документи в лицето нямат официален вид и не би могло да се прецени доколко е вярна написаната информация. При наличие на въпросното заболяване е необходимо диспансеризиране на лицето в Окохематология трето ниво/ за конкретния случай/ и официално проследяване на заболяването. Д-р Г. С. изразил мнение, че в София с трети стадий на заболяване работят И. по хематология и Военно-медицински институт, но най-големите хематологични звена са в [населено място], Турция.

Постановено е оспореното Решение № РПЗТ-53 от 05.08.2024 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ А. А. А. е настанен в помещение от затворен тип към ДАБ до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила. Административният орган се е позовал на писмо вх. № 2-76 от 05.08.2024 г. на ДАНС, според което има сериозни основания да се предполага, че кандидатът представлява заплаха за националната сигурност, която преценка на ДАНС попадала в хипотезата на чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ, респ. становището на ДАНС, като компетентен орган по чл.41, ал.1, т.1 от ЗДАНС, било обвързващо за административния орган, който действал в условията на обвързана компетентност.

Оспореното решение е връчено на чужденеца на 06.08.2024 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство вх.№ 24858 от 15.08.2024 г. по описа на АССГ, е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, вр. чл.45в, ал.5 ЗУБ, от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.45в, ал.1-3 ЗУБ чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на председателя на Държавната агенция за бежанците, след преценка за принадлежността му към уязвима група. Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство. Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган по чл.45в, ал.1 от ЗУБ – заместник председателя на ДАБ при условията на заместване съгласно Заповед № ЦУ-РД05-429 от 24.07.2024 г. на председателя на ДАБ.

Избраното от органа основание за приложение на мярката е по чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ, според който чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред. В тази връзка в решението е направено позоваване и на разпоредбата на чл.41, ал.1, т.1 от ЗДАНС, уреждаща контролна компетентност на ДАНС в производствата по предоставяне на убежище, статут на бежанец, хуманитарен статут и временна закрила по ЗУБ. Принципно вярно, с аргумент от чл.2, ал.1 и чл.4, ал.1 от ЗДАНС, е становището на административния орган, че ДАНС е специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност, чиято основна дейност е защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България,

териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред. Този специализиран държавен орган осъществява дейностите, посочени в Глава Втора на специалния закон, конкретизирани в Глава Четвърта до Шеста „а“ от ЗДАНС. Една от тези дейности е контролната по чл.41, ал.1, т.1 от ЗДАНС. Неправилно е становището на административния орган с аргумент от същата разпоредба, че изразеното в писмо рег. № RB 202001-001-02/М-6-2442 от 01.08.2024 г. на ДАНС мнение на специализирания орган по национална сигурност, е обвързващо за председателя на ДАБ. От една страна, това не следва от буквалното тълкуване на употребения в същата разпоредба израз „дава становища по молби за международна закрила“, който не предполага задължителност на това становище. От друга страна, компетентният съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ административен орган, който предоставя, отказва, отнема и прекратява международна закрила в Република България, е именно председателят на ДАБ. Единствено той разполага с компетентност по приложението на специалния ЗУБ, като противно на твърденията му становището на ДАНС не е обвързващо за него. Напротив, председателят на ДАБ дължи самостоятелна преценка по приложението на ЗУБ, в каквато насока в оспореното решение не се съдържат мотиви в нарушение на чл.146, т.2 от АПК.

Разпоредбата на чл.45б, ал.1 от ЗУБ урежда възможност, когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип. Съгласно чл.45в, ал.2 от ЗУБ решението по ал. 1 се взема след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група. Последните обстоятелства са посочени в легалната дефиниция на пар.1, т.17 от ДР на ЗУБ, според който „лица от уязвима група“ са малолетните или непълнолетните, непридружените малолетни и непълнолетни, хората с увреждания, възрастните хора, бременните жени, самотните родители с ненавършили пълнолетие деца, жертвите на трафик на хора, лицата с тежки здравословни проблеми, лицата с психични разстройства и лицата, които са понесли изтезание, изнасилване или други тежки форми на психическо, физическо или сексуално насилие.

Установява се безпротиворечиво от медицинските документи от административната преписка, че кандидатът попада в две от посочените хипотези – като лице с тежък здравословен проблем и лице, което е преживяло изтезание. Оспореното решение не съдържа мотиви по релевантните обстоятелства по чл.45б, ал.1 и чл.45в, ал.2 от ЗУБ. Липсва преценка за евентуално приложение на по-лека мярка по чл.45а от ЗУБ, преценка на индивидуалните обстоятелства в конкретния случай, както и каквото и да било произнасяне по обективния факт, че кандидатът принадлежи към уязвима група, в нарушение на императивното задължение за произнасяне в тази насока по чл.45в, ал.2 от ЗУБ.

На следващо място, от представения от ответника документ от ДАНС по никакъв начин не се установяват твърдените обстоятелства по чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ, а именно, че индивидуалните обстоятелства, свързани с конкретния кандидат, навеждат, че неговото поведение представлява реална, индивидуална и истинска заплаха за националната сигурност. Такива данни не следват от цитирания документ на ДАНС, който е с изключително оскъдно съдържание. Според писмо рег. № RB 202001-001-02/М-6-2442 от 01.08.2024 г. на ДАНС до председателя на ДАБ по линия

на международното сътрудничество са постъпили данни, че биометричните данни на лицето А. А., [дата на раждане] в Сирия, настанен в СДВНЧ, съвпадат с тези на подозирано за участие в терористична дейност лице, поради което е направено предложение лицето да бъде настанено в център от затворен тип към ДАБ-МС. В документа на ДАНС са цитирани само две от имената на чуждия гражданин, което претяпства пълната му индивидуализация. От друга страна, липсва каквато и да било конкретика по отношение на поведението на лицето, навеждаща на извод, че същият представлява заплаха за националната сигурност. Преценката на специализирания орган подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, респ. липсата на обективни и конкретни данни, че конкретно поведение и действия на лицето представляват реална, индивидуална и истинска заплаха за националната сигурност, води до недоказаност на твърдяното основание по чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ.

По изложените съображения решаващият състав на АССГ приема, че оспореното решение не съдържа относими мотиви по приложението на закона и е материалноправно незаконосъобразно като постановено в противоречие с него – в нарушение на чл.14б, т.2 и ат.4 от АПК. В оспорения акт липсва всякакво обсъждане на конкретните и индивидуални особености на кандидата, както и на принадлежността му към уязвима група. Нещо повече, както от текста на решението, така и от приложената административна преписка не се установява административният орган да е извършил дължимата преценка за налагане на по-леки мерки по чл.45а от ЗУБ и чл.8, пар.2 от Директива 2013/33/ЕС - когато се окаже необходимо и въз основа на преценка на всеки случай поотделно, държавите членки могат да задържат кандидат, ако не могат да бъдат приложени ефективно по-леки принудителни алтернативни мерки.

В допълнение следва да се отбележи, че оспореното решение е материалноправно незаконосъобразно поради пълната липса в него на релевантната преценка, че задържането в ПЗТ е постановено като крайна мярка, след относимо обсъждане на други, по-леки алтернативни мерки и при спазване на принципа на необходимост и пропорционалност по отношение както на начина, така и на целта на това задържане. В административния акт липсват мотиви и съответно не е извършена преценка дали сериозната намеса на процесната мярка в основното право на лицето по чл.6, пар.1 от Хартата и чл.5, пар.1, б. f от ЕКПЧ е необходима, пропорционална и наложена в границите на строго необходимото. Съответно, по делото липсват доказателства личното поведение на лицето да предполага необходимо и пропорционално на защитим обществен интерес органичение на основното му право на придвижване. По изложените съображения съдът намира наложената мярка за несъразмерна и непропорционална – самостоятелно отменително основание по чл.14б, т.5 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК е дължима отмяна на оспореното решение. На основание чл.45г, ал.6 от ЗУБ следва да се постанови незабавното освобождаване на кандидата от помещение от затворен тип - ПЗТ Бусманци към РПЦ София на ДАБ при МС.

Водим от горното, Административен Съд София – град, I отделение, 69 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Сирия, [дата на раждане], с адрес [населено място], [населено място], [улица], Център от затворен тип при ДАБ, Решение № РПЗТ-53 от 05.08.2024 г. на председателя на Държавна агенция за

бежанците при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ същият е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл.45г, ал.6 от ЗУБ НЕЗАБАВНОТО ОСВОБОЖДАВАНЕ на А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Сирия, [дата на раждане] , от помещение от затворен тип - ПЗТ Бусманци към РПЦ София на ДАБ при МС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: